

տալիսիոյ լոկալայ յետոյ Գալմախիձէն յայտնեց, որ վճարեկ բողոք է տալիս զինուորական զլխաւոր գաւառականին: Այդ տեսակ բողոքները ներկայացնելու համար երեք օր ժամանակ է տրուում:

Գաւառական Գաղաթում են հաւանական, որ այդ բողոքը ընտելուհի Նուէն Աւա- քեւեանը Գաղաթեանի արքունական արօ- տատակոյում գտել է կորալոյ հանքի նոր չէքտեր, Սիմէն եղբայրներին կորալոյի գործարարին մօտ, համարձայ գետի աջ կողմը, Ուզուն-Այանց կողմում տե- ղում:

Յուլիսի 26-ին, Թիֆլիսի օրերորդաց I և II զինադիւնների մի խումբ ա- շակերտութիւններ ուղեկցութեամբ հրկու ուսուցչականները ուղեկցուած են Նիժնի- Նովորոզի համալսարանական ցուցահան- ղէսը:

Թիֆլիսի նահանգական իշխանութիւ- նը, շնորհ. Օր. 2-ի ասելով, միջնորդում է մայիսի 14-ի Բարձրագոյն մանիֆէստի հիման վրայ ներկայ տարուայ արքունա- կան հարկերի ապուրկները ներկու մասին:

Առաջիկայ օգոստոս ամսի 17-ին Թիֆլիսում գոյութիւն ունեցող Վարդի- կաւագիւտի երկաթուղու քաղաքային կայարանը պաշտօնապէս փակուած է:

Ալեքսանդրապոլի գաւառում նախագ- ղիւղի մօտ 5-5 քմ. է ոսկերիք են յայտնուել: Երկրաբան պ. Գալաքաշի ներկայութեամբ պեղումներ կատարուե- լով, յաջողուել է միջանի ոսկերիք հա- նել:

Գովկապի ընկերներից նա մանաւանդ վրացի «Ենեպեկ» սովորութիւն ու- նին զինուորական շինէլ և փափախ գործ- ածել: Զինուորական իշխանութիւնը հարց է դրած ընկերի արգելիլ դրանց գործածութիւնը:

ԱՄԵՐԻԿԱՅԻՆ. — Ամօսյ 17-ին Անգլի- կոսպան երկրի կառավարելը գնաց կայարանի գլխավորութեամբ Բուխարայի էմի- րին, որն իւր որդու հետ գալիս էր Մու- կաւայից, նոյնի Գայեթական Թագա- ղութեան հանդիսից: Էմիրը ժամանեց տեղա առաւօտեան ժամը 10-ին: Քա- ղաքի կողմից մատուցուեց աղ ու հաց: Ընդունելութիւնը շքեղ էր: Պէս ժամ

են մի խորտակի, գոյութիւն չունեցող մի իրականութիւն, որին հասնելու ա- ռաջին մարտը ինքն է մղել: Այդ մար- ղիկ են, որ պայտաւ հետք են թող- նում և յաջորդ սերունդներին ուղե- ցոյց յամար զուգահեռ նրանց են կը- տակում իրենց գաղափարները իւր- գործումը:

Ինչէր Միտոն պատիւ էր բերում ոչ միայն իւր սեռին, այլ ամբողջ մարդ կութեան: Նա քաղաքակրթութեան տա- րեգութեանց մէջ իւր նախանձելի տե- ղում ունի: Եթէ ամբերկացին իւր պատ- մութեան մէջ նուստատուցելը կէտեր ու- նի, ապա նա պարծաղ փառաւոր է- ջեր էր մղել, որոնց մէջ անշնչի կեր- պով զրուած կըմայ Քիչեր Միտոնի ա- նունը: Նա, որ հազարաւոր մարդկանց արտասուներին թարգմանը հանդիսա- ցաւ, նրախաղաղական արտասուց կա- թիւնը իրեց և արդարացի իրաւունք ունէր, նա ստացաւ իւր իրաւունքը:

Ս. Սապար-Գիւլեան

Պարիզ:

ԲԱՐՈՆ ԴԵ ՀԻՐԵ

(«Նոր-Գար»-ի Բառարանի թղթակցից)

Դարերը կը շարունակեն իրենց արտադրում

*) Այս բանասիրական ամփոփումն է ախար Մանկաստան Մանկաստանի բանաստեղծան, որ խոսեցաւ Զիւլալի Գրանտ Օրեոնի մէջ: Մանկաստան Եւրոպայի նշանաւոր խոսող- ներէն է. իրեն կունկերեն 5-10,000 բազմու-

հանգստանալով երկրի կառավարելու տանը, էմիրը կառավարելի հետ շրջեց կառավար քաղաքի մի քանի նշանաւոր փողոցները, որից յետոյ դարձաւ կա- յարան և դարձեալ նայն շրջութեամբ հանապարհուեց ժամը 11-ին դէպի իւր մայրաքաղաքը՝ Բուխարա:

ՍՈՆԵՍԵՐԵՆՆ ՎԵՐԺԱՐԵՆ

Էրզրումէն մեզ հաղորդուած վերջին տեղեկութեանց համեմատ՝ Սահասա- րեան վարժարանի տարեկան ընդհա- նուր քննութիւնը շատ յաջողութեամբ անցած են այս տարի. ուսանողը զբա- լութեանց և դիմութեանց ամեն հիւ- ղերուն մէջ ցոյց տուած են զոհողու- ցիչ յառաջադիմութիւն, որ եղած է ար- ղիւնը դպրոցական տարւոյն անընդհատ և կանոնաւոր շարունակութեամբ: Քնն- նութիւնը ըստ սովորութեան կատա- րուած են հրապարակաւ, և այս տարի ես մեծ բազմութիւն ներկայ գտնուած է թէ ազգայիններ և թէ օտար հրա- յիրեալներ, որք հաւատարմապէս գոհու- թիւն յայտնած են վարժարանին յա- ռաջդիմութեան մասին: Ի մօտոյ աշա- կերտը կը թիւն Սրտաձոր կամ Խաչ- կալմանը, ուր պիտի անցնեն իրենց եր- կամսեայ արձակուրդը:

Յայտնի է թէ Սահասարեան վարժա- րանը՝ ըստ Բարեբօրի կառկին՝ երե- սուն ձրիակարծ կը պահէ տնիւրիտի թիւով. իսկ յառաջիկայ շրջանէն սկսեալ պիտի ընդունի տասն ուր և ուրքաւ ա- շակերտ ևս, որոց պաշտպանութիւնն ստանձնած է ուստարս բարեգործ աղ- ղային մը ձեռամբ Վսեմ. Պ. Գ. Եղեան- ցի: Այս կերպիւ ձրիակարծութիւնը թիւը պիտի յանգի քառասունի: Տեսութիւնն այժմէն իսկ հարկ եղած զինուորական ընկու ձեռնարկած է գաւառական ա- ռաջնորդարանաց՝ որչափ թիւով որք մանուկներ ընտրել տալու և սեպտեմ- բերէն առաջ պատրաստելու տարբ ձր- րիակարծները: Յանձնարարուած է խը- նամով կատարել այդ ընտրութիւնը, որ- պէս զի ընտրեալ աղայք ոչ միայն ար- ժանաւոր ըլլան պաշտպանութեան, այլ և բարի վարուց տէր և քնդունալ: Տես- յութիւնը միևնոյն պահանջներն ու- նի թշուալաւոր աշակերտաց ընտրու- թեան մասին այլ, որպէս զի հարկա- ղութի տարւոյն ընթացքին մէջ աշակերտ ձամբել, ինչպէս վերջին շրջանին մէջ

անձնաւորութիւններէն: Որպէս մարդիկ իրենց ընկերներէն կը դատուին, նոյն- պէս դարձնալ իրենց պաշտած տնտա- ներէն: Միլիտանտը ասելի քննադա- տութեան առաջալայ եղած են, քան որք զոսակարգի մարդիկ: Բարձր չիւր, որ բազմամիլիտանտէր մէր, մեղաւ, և աշխարհ անոր առաջինութեանց և վատ հանգամանաց մասին գանաղան զրոյց- ներ ունի:

Այժմ առաջաւ իմն քննեցը նրա կեանքն, առեալ մեծ ոգը և թէ ինչպէս գործածեց իւր շինած միլիտանտը: Մասը մարդու մը նկարագրին ամենա- լաւ փորձաքարն է: Իրական ոսկին է, որը գծած գիծն անշնչի կըմայ: Բարձր գը չիւր իւր կեանքի խաղն վը- հուկի մը պէս խաղաւ, իւր ձեռքն ան- ցած մարդու զոյգն զուլ ունեցաւ, կե- նաց խաղն շատ ու զանազան էր, հուսկ յետոյ այն եղբակացութեան հասաւ, թէ իրօք կեանքը խաղ մը է և անկէ յաջող դուրս գալու համար ռազմագէտի մը պէս գործելու է:

Սխալ չլլար, որ քանի թէ չիւր, հա- կառակ իւր ըրած բարեգործութեանց, մարդկութեան բարձր գաւազարդին չի պատկանել, որք իրենց կեանքով աշ-

Թիւն Գրառակն Ethical Cultur բարոյա- մշակական յարանուստութեան: Ասիկ վերջ ա- ռիթ ունիւր յաճախ թարգմանելու նրա բանա- խօսութիւնը: Ծագից:

պարտաւորած էր հեռացնել կամ ար- տաքսի վարաւարանէն վից աշակերտ, թշուալաւոր թէ ձրի, անուղղայ բարուց կամ ծուլութեան պատճառաւ:

Հետեւաբար տեսութիւնը հարկ գա- տած է զեկուցանել գաւառական աղ- ղային մարմնոց, որպէս զի զգուշանուն կատարուելը ընտրութեանց մէջ և Սա- նասարեան վարժարան չլլան անկարգ վարուց տէր կամ անընդունակ տղայ, ի մտի սենկով որ բարեբար Հիմնադրին հաստատութիւնն ոչ զգոտարան է և ոչ անկեղանոց: (Վերեւը)

ՄՈՒՋԻ ՎԵՐԺԱՐԱՆՆԵՐԸ

Մուշի հինգ թաղերն այ իրենց վար- ժարաններն ունին, բայց ասանց անու- նը կայ լոկ. մէկ մէկ տիրացու-վարժա- պետով որոքմիկ բաներ են: Ժողովուր- ղի մէջ, իւր վարժարանները կանոնա- ւոր տեսնելու արամադրութիւնը չպու- սիր, բայց նիւթական անձկութիւնը կը թախտակարան այս փափագ անգործա- ղրելի կը թողու:

Ուրիշ աւելի զօրաւոր պատճառ մ այ կայ, որով այդ թաղային վարժարաննե- րը կը շարունակեն մնալ հոն: Ուր էին քսան տարի առաջ ժողովուրդը վարժուած է անոնցմէ քան իր չափանիւ երբ ա- ղին Միաց. Ընկերութեան քարձագոյն զպրօքը, ներսեանի վարժարանը կա- յար հաստատութեան «Եկեղեցի» (կեղ- րանակալ) կըմէ Միացին ու քրտով կա- պուած է անոր. կըլգայ որ պարտաւան է այդ զպրօքին, բայց աղքատութիւնը հոս այ թոյլ չտար որ ժողովուրդը իւր զրամով բիշ մը թիւթեցնէր Ընկերու- թեան բերել:

Մշոյ գաւառ, Պուրանը, Խնուտ ընդ- հանրապէս և Մուշ մասնաւորաւորապէս օգտցած են այդ հաստատութեանէն: Ի- րենց իրաւունքն է, բարեկարգալի մը իրաւունքը, թէ կարելի է այս բացա- արութիւնը, դեռ շատ բան ակնկալել այդ վարժարանէն:

Սակայն գործողարար, տարիներէ ի վեր այնպիսի պաշտօնականներ յանձ- նուած է այն՝ որ օրէ օր կընեմտայ և ժողովուրդի աչքին կիշայ, սրտէն կը հեռանայ:

Տարին երեք չորս ուսումնաւարտներ կուտայ, որոնք զիւլային նախակրթա- րանի մը աշակերտներէն պահանջուած յատկութիւններն՝ անգամ չունենալէ զատ, գէթ իրենց հետ չեն բերեր, մաս- յաւար կեանքն քաղցրացուցած են:

Քիչ են այն միլիտանտէրը, որք տեղ մը զրաւած են անմահից այն խմբին մէջ, որոց զաշակին աշխարհի ուրախութիւն կըմէ: Անձնութիւն մը հազոյ մեծու- թիւն, որ ժամանակին հետ կըմեծնայ, և մեծութիւն մալ, որ Յովնային գործին կըմանին, չիւրի մեծութիւններ չունին է: Հարստութիւն զիւլին մեղք չէ, սա- կայն անխախտ հարստանալուն չեմ հա- ւատար: Հարստութիւնն բարիք մէ, որ- պէս միւս զօրութիւններն. ոչ մարդ- կային և ոչ իսկ երկնային օրէնք մը կարգել մեզ հարուստ լինել, այլ բա- րոյական օրէնքն կարգել այն հարս- տութիւնն, որ անհատն ինքն իրեն հո- մար միայն կըլգի: Աշխարհի օգտակա- րագոյն մարդիկ աղքատներն չեն, այլ այն հարստաները, որ մարդկութիւնը կը հարստացունեն: Նա, որ առանց անձ- նաւարութեան հարստութեան և գիտու- թեան կեան է, բարձր նկարագրի ծա- ղիկն ունի այն:

Ասիկ իբրեւ մարդ, գեղարուեստ, կը- րօնք և գիտութիւն առաջ տանի, բա- րոյական օրինաց վրայ յաւելուները ը- նել, միայն առողջացունի և թիւթիւրա- րուստը: Այս է մեծ մարդուն կեանքի և իրիւր առաքելան:

Չիւր իւր կրօնակիցներէն անասման գովաւ կընդունի, զայն Խաղալի նոր իշխան կընդունի, աշխարհի ամենամեծ մարդասէրն է կընեն: Գրհարցունեմք:

Նաոր փափագը, արամադրութիւնը, ինքնիրեն մտքերին մշակելու ու զար- գանալու:

Թէն իրաւ է որ վարժարանի ծրագր- րը միշտ միևնոյնն է, թէն ուսուցչինե- րը կաշխատեցնեն աշակերտները իւր թէ աւարտելու համար գայի, բայց նախ այդ ուսուցչինը ուսումնական կարո- ղութիւնն ու արժանիքն է խնդրող ա- ռարկայ:

Հոս մենք չենք ուզեր այսօրուան պաշ- տօնականները մէկիկ մէկիկ ծանօթացնել, միևնոյն ասեն թերեւ ցնորը ըլլար, պահանջիլ որ խիստ կարող գաւառական խումբ մը գտնուի հոն. բայց, կըլար- ծենք թէ, կարելի է գտնել միջին մը, որով առանց ընկերութեան վրայ նոր բնութեւն ծանոթանալու, վարժարանը մու- նէ կանոնաւոր և օգտակար ուղղութեան մը մէջ:

Եթէ պահանջէինք որ ընկերութիւնը, օրինակին համար, վարժարանի ծրագրէն յապաւէ իսկ մը «ուլիւններ», որ աւրի- ներէ ի վեր իմաստ չունին. փիլիսո- փայութիւն, երկրաշափութիւն, արարա- րանութիւն, ընական պատմութիւն, հայ. զբաղմունքիւն, Ֆրանսերէն և այլն. — հարկաւ, տեսականօրէն, անի- րաւութիւն մը բրած կըլլայինք վար- ժարանի զիւրիւն: Բայց իրաւունք չու- նինք պահանջելու որ, ուսուցչինը ո- ռոնց յանձնուած են այս գոտիք և ո- ռոնք հաղու իրենց աշակերտութեան տեսարկներու վրայ նայելով բան մը կըլլին, զիւլին ուրիշ գիւլային գըլ քոցներ ու անոնց տեղը յաջորդին տ- ւելի արժանաւորները:

2-ինը բարձր որ այդ արժանաւորները ուրիշ տեղ փնտրուի, ոչ, անկարելի չենք առաջարկել: Ընկերութիւնը հին ուսումնաւարտներ ունի որ պաշտօնա- վարած են թէ իւր և թէ ազգային վար- ժարաններու մէջ. ասանց մէջ ալ լա- յեր կան. տատակի գանաղ գանաղու և գործը անոնց յանձնելու է առանց մէ- ջինին առաջինի, երկրորդի համեմա- տութիւնը գնելու. այլ ամէն մէկը իւր ձեռքը զատաբօսէ թէ մեծին թէ պղը- տիկին ու ամէնքը միանալով վարժարա- նը վարեն համաձայն այն կանոնարու- թեան գոր ընկերութիւնը կուտայ ի- րենց:

(Վերեւը)

ԿԱՆԱՆՑ ՍՏԱՆՕՈՒԹԻՒՆԸ

III.

Հրապարակի վրայ դրուած այդ հարցն

ինչու տոյշով կըլգի, կըսեն՝ որով- հետեւ բարեկարգութեան համար ամե- նէն շատ զրամ տոյշոյն եղաւ:

Տալն, յօժարեալած տալն առաքինու- թիւն մէ. չիւր այս տեսակետով իւր ժամանակակիցներէն գեղազանց է, ո- ռոնք իրենց ոսկոյն փաթած կըլինան և զօտարու կուտան: Գոյը ըլլինու ենք անտեսելու այս հրէին գործը որ տալու, նպաստելու սովորութիւնն կըրաջակը: Նորէն նայինք Հիւրի վրայ: Հիւր առաւ իւր շատ մը միլիտանտներէն մէկ քանին, հետեւաբար մեծ մարդ էր: Մեծութիւնն այդմ չի կայանար: Մարդ մեծ չէ անոր համար, թէ որչափ ունի, կամ որչափ կուտայ, այլ թէ ինք ինչ է: Նկարագրի բարձրութիւնն մարդուն ինչ ըլլալին կախում ունի: Բարոյական տեսակով երբ Հիւրի վրայ նայինք, երկրորդական մարդ մը կըլլանք: Իւր անհոն հարս- տութեամբ գործութեան գիւլակ մէր նա, ինքնին մարդուն հոգեկան բարձրացման ընտ չի նպաստել, ինքնին բարձր գա- ղարարական չունէր, ճշմարտութեան ծարար չէր, մարդկութեան վրայ մեծ աչօք չի նայեցաւ, Իսրայէլի քաղցրալի- զու մարդակէն ոգին չունէր, վերջապէս յաւէտ նիւթի քան մորթի և հոգոյ մար- ղըն էր. ողբաւայց զրամ տուաւ, որմէ շատ ունէր. բայց ինքն իրմէն ոչինչ տուաւ, որովհետեւ չունէր:

Միլիտանտ մը տալէ առաջ, միլիտանտ մը չիւրիւր իրաւունքն ունենալու ենք: Իմ

այնպիսի բնորդ տեղերն է շօշափած, որ դեռ շատ թեր և զէմ կարծիքնը յայտնելու առիթ կըտայ:

Անցեալ անգամ առաջ ընկելով տիկին Լուիսմանովայի խօսքերը, որոնցով նա փորձում է պաշտպանել կանանց, թէ կէտ շատ սիրալիր կըլլալով, բայց և անկեղ- ծութեամբ հաստատում է կանանց սար- սափիլի ստախօտութիւնը, որ նրա նմանայն տեղ տարածում են:

Գանանց պաշտպան տիկին Լուիսմա- նովայի կարծիքով, «առաւ չիտաւ» — դա նշանակում է ոչ որք չարագիւլ, ոչ ո- րք չարիք: Այդ աւելի քան տարօրի- նակ աֆորիզմը հաստատուելու համար, տիկինը խօսում է դժբախտ քրմ մա սին, որը ստում է մեղադրի մահճի մօտ մօր մասին, որ սուտ է սուտ իւր սա պատողի որդուն, հաւատացնելով թէ զեղեցիկ կազմուածքի տէր է, սիրահա- մային, որ հետեւում է զիւրին ամեն-մ շարժմանը, ոտանաւորի ամեն-մի ոտին և կեղծ հիացմամբ իւր սիրելուն հարկա- ղրում է հաւատալ: Թէ նա տաղանդաւոր է: Այս բոլորը, իբրեւ թէ հաճելի սու- ար տիկին Լուիսմանովան անուանում է: «Առաւ չիտաւ» — «առաւ»:

Իրաւ որ դարմանալը տրամաբանու- թիւն է, բացալանալու է պ. Փոֆո- նովը:

Գանանց գլխաւոր մոլորութիւնը, շա- րանակում է պ. Փոֆոնովը, հենց նրա մէջ էլ կայանում է, որ նրա զեղեցիկ, անմեղ և միշտ անգամ հաճելի սուտը բաժանում են կոպիտ, յանդուգն և վը- նասակար ստից:

Սակայն սուտը ինչ տեսակ էլ ուղում է լինի, միշտ էլ սուտ է մնում, զրա համար և միշտ գաղտնի է և վնասա- կար:

Կինը հաւատացած է, թէ սիրահին խրախուսելով նկարչին կամ բանաստեղ- ծին, որ գովասանք արժանի չէ, նրան ըստաւոր և մեծ մարդ է դարձնում: Արդեօք, ճիշտ զրա հակառակը չի լի- նում:

Գանանց ստախօտութեան պատճա- րով, սրբան անշնչեք մարդիկ են խա- բուել և խաբել են աղիւններին: Մահտան մահճում պառկած մարդու մօտ կնոջ ա- րած ստախօտութիւնը հաղու թէ օգուտ կամ միլիտանտութիւն տայ:

Աւելի շատ վնաս և վիշտ կըպատճա- րի այդ սուտը, իբրեւ մեղադր կամանայ իմալ իւր մահտան մօտաւոր ժամը, որպէս զի կտակ թողնի և տեսակցի իւր

հաւատքն այն է, որ ամէն մարդ իւր աշխատութիւն կամ տաղանդն, որչափ որ կընայ՝ սուղ ծախելու է: Ամանու- թիւնն արքատութեան և տիկի տաւրի- նութիւնն մը չէ: Աշխատել և շահիլ: Ինչ որ կըլլաւպանք, այն մերը չէ, և ինչ որ մերը չէ՝ բարեգործութեան տալի ճշմարտ չէ: Բարեգործութիւն, վիճակահա- նութիւն, այս ու տոյց տեսակ գործե- րում մէջն շտհոյներն թերեւ կարծալին օգնեն, բայց չէ որ իրենց շահնալին էր, ու բազում կարօտները դուրս եկան: Մի- լիտանտէր յաճախ աղետներ կըպատճեն ժողովուրդի մէջ, որոց մէկ մասն միայն կըլլաւմանին իրենց բարեգործութեամբ: Այսպիսի միլիտանտներու գործելու մեթոդն երկրաստորութիւնն յաճախ բողոքախօսութեան կառաջնորդի: Ահա հոս է, որ կեանքի քաղցրութիւնը կը- վտնուի, այլևս խաղաղ առեակ մը ըլ- լալէ կըլլալով և յորձանուտ, աղմուտ և իւր յատկին քերտը, քարէ քար դարձնող գետի կըմանին և այնպէս անօգուտ իւր վախճանին կըհասնի:

Մյուս հանդերձ լաւ է Հիւր մը լի- նել, քան մէկ Պուլ մը, որ հաւատա- կական գործող մը անուտ մը անգամ չի թողուց: Տալն մասամբ կողորոտուելէ զգուշանալ է:

Բառարան (Ամբիկա):

Ծագից:

լաթիւն, թէ աղբայրին խառն ժողով պէտք է պատասխանատու լինի խռովութիւններին շարունակման համար Անտաղիայում: Խառն ժողովին նախագահեաւ Պ. Պոլսից Կանայի գաւառաքրիտոսեայ բնակիչների վրայ մօտեթուրքերի գործած յարձակման պատճառով: Քրիստոնեաները սպանել և 15 մահմեդական:

ՀԱՆՐ.— Հասարակաբարութիւնն նախընտք տրեմիկնց մեռն-Մարտ: Փորը կը շրջէ Բիստանի մեծ մասը:

ԼՈՒՆԻՈՆ.— Լի-Հունը-Չանգը յուլի 21-ին, երկուշաբթի, ժամանեց այսօր և զպատական կաթող մեկնեց արքային գործերին միջնորդի կողմից իր յատկացրած բնակարանը:

ՍՈՖԻԱ.— Անյայտ շարագործներ յօդեցեցերին Ստամբուլովի տապանաբար Կաթիլածուն են, որ այդ բանն արտիւնին մահկեղծացինները, որոնք վերջում ունին լինում Ստամբուլովի զահեր-Դէպրիկիւնի ուրիշներին գերեզմաններ մի քանի օր առաջ սրբազօղմուն համար: Երկու ուշիւրներին մօտին էլ քննութիւն է կատարուում:

Թ Ե Ր Է Մ

ՆԱՄԱԿՆԵՐ ԽՄԲԱՐՈՒԹԵԱՆ

I.

Խոնարհարար խնդրում եմ տեղ չնորհէք այս երկտողուն ձեր լրագրի մօտեցող համարներին մէկում:

Շնոր-Դաւթ-ի մի համարում յայտնուել էր մի անգամ, որ Հօշուտն նախկին զեկապառու Դաւիթ Ներսիսեանը հաշիւի տուել իւր ստացածն եկամուտները համար: Եւ օրերս № 110 ում մեծ գումարով մի հերքում կարգացնէր պարտքի ստորագրութեամբ. այդ մեղ զամար պատճառեց, որովհետեւ անօրացւի էր լսել, որ մի հնչարարութիւն հրապարակով հերքում է Մենք պարտք են համարում յայտնել իրողութիւնը սփռք մանրամասնաբար. 1894-ին նոյն 20-ին ժողովուրդը ուժով ստիպել էր Թիւրքիստանի ընդունել զեկապառուութիւնը, որ քանի քանի տարիներ իրենից հեռացել մերժել էր. Պ. Թիւրքիստանը ընդունեց այդ պաշտօնը, միայն ասաց, որ քաղաքի անյայտ առանձին եկամուտը կը մտաւ քաղաքային բուրձարի պարիսպները շինելու համար տարածալ վերջում հաշիւ կը տայ Մինչ ասաց լաւ զեկապառուներին հաշիւը դրուել է քաղաքային կանտորում մի առանձին մատենանի մէջ առանձին պատենայի ձեւերով. նոր դեպքում ասան պաշտօնի մէջ մտնելով ընդունել է հաշիւները, այլ և ցանկացողներն էլ մտնելիս հաստի մի հատիկ օրինակը Զուաթի Իշխանի տնային է, իսկ ուրիշ պարտատերերին հաշիւը մեղ անյայտ է մընացել: 1895 թուի փետր. 17-ին պարիսպները հաշիւ տուաւ, որից ետեւ, որ նա մտաք ունեցել է 1716 թ. 35 հ. իսկ բուրձարի վրայ ծախք է տրուել 2071 թ. 51 կոպ. իրենից ծախսել 355 թ. 16 կոպ. տպագրում ստանալով համար. Պ. Թիւրքիստանը այժմ էլ շտաբանովում է առկի ընդարձակ ծախարարով, որի հաշիւն էլ կը տնայնայնի իւր ժամանակին: Նա իւր անցեալ հաշիւում առում է, որ անցազրից ստացել է 238 թ. 60 հ. հրապարակի բացողութեան 539 թ. 95 հ., քաղաքային գործուն 125 թ. բուրձարի կապարից 160 թ., զանազան արքայիւրներն էլ ունեցել է. այժմ յիշեցրէր Զուաթի-ըլիի զեկապառուութեան օրոք հրապարակի բացողութեան վաճառողներին եկամուտ չի եղել և սկսուել է պ. Դաւիթ Ներսիսեանի օրով երկրորդ քաղաքային կանտորին գործները կրեւում է:

